

HVA ER **KJÆRLIGHET** NÅR MAN IKKE FÅR DET?

FILMKRITIKK: Banaz - A Love Story
SKREVET AV: Petronelle Halvorsen

De aller fleste mennesker i verden, uansett hvor de kommer fra ønsker å bli elsket og tatt vare på. Banaz Mahmod ble aldri satt pris på.

Denne sterke norsk-britiske dokumentaren, regissert av Deeyah Khan, forteller om det forferdelige livet til den kurdisk-britiske unge jenten Banaz Mahmod, som fikk altfor lite kjærlighet.

Hun ble drept i æresdrap av sin egen familie den 24. januar 2006 fordi hun valgte sitt eget liv og kjæreste.

Filmen har den siste tiden fått utrolig mye oppmerksomhet i mediene, og har vunnet Emmy pris for beste internasjonale tv-dokumentar. Filmen har blitt prisbelønnet og kritikerrost, og har nå blitt sett av flere millioner mennesker verden rundt.

Filmens handling går inn på Banaz Mahmod sitt liv og etterliv. Kort tid etter hun ble gift som 17-åring skar alt seg for Banaz.

Ektemannen begynte å mishandle henne. Hun rømte hjemmefra flere ganger, og til slutt bestemte hun seg for å dra til politiet for å fortelle dem om

hele situasjonen. Denne samtalen ble filmet og tatt med i Deeyah sin film.

Uansett hvor ærlig og redd Banaz var tok de ikke de saken på alvor, selv om hun kom tilbake hele fire ganger til før hun ble drept.

Hun visste at noe kom til å skje med henne, men ingen ville verken høre eller tro på henne. Det burde de ha gjort.

Banaz sin eldre søster var den eneste i familien som sto fram som vitne. Hun hadde gjort som Banaz, og rømt hjemmefra. Hun forteller i filmen at det eneste hun angret på når det gjaldt å rømme, var å ikke ta Banaz med seg.

Filmen går inn på et sterkt og viktig tema om det å ikke bli elsket. Uheldigvis er det fremdeles mange som blir mishandlet og drept av sin egen familie. Uansett hva som er grunnet disse fæle handlingene, er de nok aldri gode.

FAKTA OM FILMEN

REGISSØR: Deyah Khan
SJANGER: Dokumentar
PROD. ÅR: 2012
NASJONALITET: Norsk/Britisk
SPRÅK: Engelsk

Det eneste Banaz gjorde var å finne en som elsket og passet på henne når ingen andre gjorde det. Hun ble drept fordi familien hennes ikke ville at hun skulle ha et lykkelig liv.

Dokumentaren er bygget opp av videoklipp og bilder av Banaz, Intervjuobjekter og forskjellige klipp av etterforsker Caroline Goode, som klarte å spore ned morderne av drapet.

Det er hun som forteller Banaz sin historie gjennom intervjuobjekter og opplysninger hun fikk gjennom saken.

Filmen er fortalt på en måte som gir oss spenning fra begynnelse til slutt, som fungerer utrolig godt. Vi vet fra begynnelsen av at Banaz ble drept av familien sin, men vi vet ikke helt hvorfor og hva som skjedde med henne i forkant av drapet.

Den triste musikken som spilles av i bakgrunnen gjennom filmen gir mer spenning og følelser.

Caroline Goode sier i begynnelsen av fil-

men at hun er glad i Banaz selv om hun ikke kjente henne. Banaz ble ikke elsket av mange, hun viste knapt hva kjærlighet er.

Hvis det var en ting hun burde ha fått mer av i livet, så er det kjærlighet. Det er nok dette hun fikk minst av.

Filmen vil fortelle oss at alle, uansett hvem vi måtte være, trenger kjærlighet på godt og vondt. Vi burde alle få lov til å ta egne beslutninger i livet uten av det

skal medføre voldelige handlinger på mennesker som ikke har gjort noe galt.

Vi kan lære av denne filmen at det er noen som har det godt og noen som har det vondt. Men det betyr ikke at vi som har det godt skal slutte å høre og tro på de som har det mindre godt, selv om de forteller en sinnsyk historie.

Dokumentaren sørger for at Banaz sitt liv ikke blir glemt, og at hun endelig blir hørt.